

ความสัมพันธ์ ของ ผลกระทบของการแรกเกิด น้ำหนักน้อย กับการป่วย/การตายของทารก และกับความผิดปกติของเด็กแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำ

พสุวัฒน์ คงศรีส, พ.บ., วว. สุติสาสตร์-นรีเวชวิทยา*

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ ต้องการหาความสัมพันธ์ของประเททของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยกับการป่วย/การตายของทารก และกับ ความผิดปกติขณะตั้งครรภ์ของมารดา โดยทำการศึกษาแบบ cross sectional study ที่วิชรพยาบาล ตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ. 2533 ถึง 30 มิถุนายน พ.ศ. 2534 รวม 18 เดือน รวมรวมทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อย ได้ 964 ราย พบรูบัติการร้อยละ 9.17 ของทารกเกิดมีชีพ อัตราป่วยร้อยละ 54.15 อัตราตายร้อยละ 4.98 ทารกคลอดก่อนกำหนดและโตช้าในครรภ์ (preterm SGA) มีอัตราป่วยและตายสูงที่สุด ความผิดปกติขณะตั้งครรภ์ที่มีความสัมพันธ์กับประเททของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยคือ ความดันโลหิตสูงขณะตั้งครรภ์ ถุงน้ำครรภ์แตกก่อนการเจ็บครรภ์ และรากເກະตា สาเหตุการป่วยที่พบบ่อยที่สุดคือ jaundice สาเหตุการป่วยที่มีความสัมพันธ์กับประเททของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยได้แก่ birth asphyxia, respiratory distress syndrome, jaundice, meconium aspiration syndrome และ polycythemia สาเหตุการตายที่พบบ่อยที่สุด คือ pulmonary problems สาเหตุการตายที่มีความสัมพันธ์กับประเททของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยมีเพียง malformations เท่านั้น

Abstract

Relationships between types of low birthweight infants and their morbidity & mortality and maternal pregnancy – related disorders

Pahsuvadn Kongsin M.D.*

This study was designed as a cross sectional study to evaluate relationships between types of the low birthweight (LBW) infants and their morbidity & mortality and also maternal pregnancy-related disorders. During the period of 18 months from January 1, 1990 to June 30, 1991, there were 964 LBW infants delivered at Vajira hospital. The incidence of LBW infants was 9.17 percent of total live birth. The morbidity rate was 54.14 percent. The mortality rate was 4.98 percent. The preterm

* กลุ่มงานสูตินรีเวชกรรม วิชรพยาบาล กรุงเทพมหานคร

Department of Obstetrics and Gynecology , Vajira Hospital , Bangkok

SGA infants had the highest morbidity and also the highest mortality. Beside the other maternal pregnancy-related disorders, only hypertension in pregnancy, premature reprise of the membranes and placenta previa were significantly related to the type of LBW infants. The most common illness was jaundice. The causes of illness which related to the type of LBW infants were birth asphyxia, respiratory distress syndrome, meconium aspiration syndrome and polycythemias. The most common cause of death was pulmonary problems. The cause of death which related to types of LBW infants was only malformations.

(MJS 1997; 2 : 79 - 88)

บทนำ

ทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อย เป็นภาวะที่มีผู้สันใจมานานแล้ว เนื่องจากทารกเหล่านั้นมีอัตราป่วย และอัตราตายสูง⁽¹⁾ ถุมารแพทย์ได้รายงานปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากทารกน้ำหนักน้อยไว้มากmany แม้ในระยะแรกยังไม่มีการตกลงกันว่า ทารกแรกเกิดมีน้ำหนักเท่าใดจึงถือว่าผิดปกติ บางท่านใช้น้ำหนัก 2,500 กรัม บางท่านใช้ 2,000 กรัมเป็นต้น แต่เป็นที่เข้าใจกันว่าทารกเหล่านี้เป็นทารกที่คลอดก่อนกำหนด (prematurity หรือ immaturity) จนมีการประชุมใหญ่ขององค์กรอนามัยโลกเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2491 ได้ตกลงใช้น้ำหนักทารกแรกเกิด เท่ากับหรือน้อยกว่า 2,500 กรัม เป็นมาตรฐานของภาวะคลอดก่อนกำหนด⁽²⁾ หลังจากนั้นมีการศึกษาภาวะนี้อย่างกว้างขวางและได้ประชุมตกลงกันอีกหลายครั้ง จนกระทั่งการประชุมขององค์กรอนามัยโลก พ.ศ. 2530⁽³⁾ ได้กำหนดคำจำกัดความของภาวะคลอดก่อนกำหนด (prematurity) ไว้ให้หมายถึง ภาวะที่ทารกคลอดก่อนครบกำหนด 37 สัปดาห์ นับจากวันแรกของการมีประจำเดือนครั้งสุดท้ายของมารดา และในการประชุมปี พ.ศ. 2519⁽⁴⁾ ได้กำหนดคำจำกัดความของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อย (low birthweight infant) ว่าคือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักน้อยกว่า 2,500 กรัม

การตายของทารกในระยะ 28 วันหลังคลอดดูพบว่าทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยมีโอกาสเสียชีวิตมากกว่าทารกน้ำหนักปกติเกือบ 40 เท่า และถ้าน้ำหนัก 1,500 กรัม หรือน้อยกว่าจะมีโอกาสเสียชีวิตเกือบ 200 เท่า^(1,8) ในชิรพยาบาลช่วงปี พ.ศ. 2520-2524⁽⁷⁾ มีรายงานการที่เสียชีวิตภายใน 7 วันหลังคลอดถึงร้อยละ 80.6 เป็นทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยโดยมีอัตราตายในช่วง 7 วันแรกถึงร้อยละ 14.1 แยกเป็นทารกที่มีน้ำหนักตัวต่ำกว่า 1,000 กรัมพบอัตราตายมากที่สุดคือร้อยละ 83.2 ทารกที่มีน้ำหนักตัว 1,000-1,499 กรัมพบอัตราตายร้อยละ 57.7 ทารกที่มีน้ำหนักตัว 1,500-1,999 กรัมพบอัตราตายร้อยละ 17.1 และ ทารกที่มีน้ำหนักตัว 2,000-2,499 กรัมพบอัตราตายร้อยละ 3.5

อย่างไรก็ตามแม้น้ำหนักแรกเกิดเป็นปัจจัยที่บอกถึงโอกาสที่ทารกจะอยู่รอดหรือเสียชีวิต ปัจจัยอีกอย่างหนึ่งที่สำคัญก็คือลักษณะของทารกโดยพิจารณาจากอายุครรภ์ของทารกร่วมกับน้ำหนักแรกเกิดของทารกแบ่งออกเป็น ทารกคลอดก่อนกำหนด (preterm appropriate for gestational age : preterm AGA) ทารกที่มีการเติบโตช้าในครรภ์ (term small for gestational age : term SGA) และทารกคลอดก่อนกำหนดที่มีการเติบโตช้าในครรภ์ร่วมด้วย (preterm SGA) ทารกทั้งสามประเภทนี้น่าจะมีความแตกต่างกันในเรื่องของการป่วยและการตาย⁽¹⁾ การศึกษาครั้ง

นี้ จึงมุ่งศึกษาถึงความสัมพันธ์ของประเภทของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อย กับความผิดปกติขณะตั้งครรภ์ของมารดา และกับการป่วยการตายของทารก

ประชากรตัวอย่างและวิธีการวิจัย

ได้รวบรวมข้อมูลของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยที่มีน้ำหนักแรกคลอดน้อยกว่า 2,500 กรัม ซึ่งคลอดในห้องคลอดชาว chirurgery ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2533 ถึง 30 มิถุนายน พ.ศ. 2534 โดยข้อมูลได้มาจากสมุดรายงานการคลอด สมุดทะเบียนสถิติ ผู้ป่วยประจำอยู่ปัจจุบัน เวชระเบียนของมารดาและทารก และสมุดรายงานผลการตรวจนคพของกลุ่มงานพยาธิวิทยา วชิรพยาบาล ได้ทำการเก็บข้อมูลโดยบันทึกลงในแบบบันทึกข้อมูลที่ได้จัดทำไว้ก่อนโดยมีการแจกแจงรหัสคอมพิวเตอร์ และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ EPI INFO Version 5 ตามตารางรายการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ออกแบบไว้ก่อนแล้ว สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิจัยใช้ค่าร้อยละ (percentage) และค่า ไค-สแควร์ (chi-square) ในการทดสอบหากความสัมพันธ์

ผู้วิจัยต้องการทราบข้อมูลพื้นฐานว่า สำหรับทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยแต่ละประเภท 4 ประเภท จะมีความสัมพันธ์หรือไม่กับความผิดปกติขณะตั้ง

ครรภ์ของมารดา และกับการป่วยการตายของทารกและพบมากน้อยเพียงใด จึงใช้วิธีการศึกษาแบบ cross-sectional descriptive study โดยรวมรวมข้อมูลในช่วงระยะเวลาหนึ่ง (18 เดือน) และนำข้อมูลมาแจกแจงหากความสัมพันธ์ที่ต้องการทราบสำหรับการกำหนดอายุครรภ์จากการตรวจร่างกายทารกด้วยวิธี Ballard

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อย ซึ่งมีน้ำหนักน้อยกว่า 2,500 กรัม ที่คลอดในห้องคลอดชาว chirurgery ทุกราย ระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2533 ถึง 30 มิถุนายน พ.ศ. 2534 เป็นเวลา 18 เดือนในช่วงเวลาดังกล่าว พบรากเกิดมีชีพ (live birth) ทั้งหมด 10,541 ราย และเป็นทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยจำนวน 967 ราย คิดเป็นอุบัติการของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยร้อยละ 9.17 แต่มีทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยจำนวน 3 ราย ที่เวชระเบียนของทั้งมารดาและทารกหายไป จึงตัดออกจากการวิจัย รวมจำนวนทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 964 ราย ข้อมูลทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยแยกตามประเภททารก แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยใน chirurgery แยกตามประเภททารก

	ประเภทของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อย					รวม
	Preterm AGA	Term SGA	Preterm SGA	Term AGA		
จำนวน	451	361	114	38	964	
ร้อยละ	46.78	37.45	11.83	3.91	100.00	
อุบัติการ	4.28	3.42	1.08	0.36	9.14	
<u>การป่วย</u>						
จำนวนทารก	300	127	87	8	522	
อัตราป่วย	66.52	35.18	76.32	21.05	54.15	
<u>การตาย</u>						
จำนวนทารก	33	3	12	0	48	
อัตราการตาย	7.32	0.83	10.53	0	4.98	

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อย ที่เกิดจากมารดาที่มีความผิดปกติ
ขณะตั้งครรภ์แต่ละประเภท แยกตามประเภทของทารก

ความผิดปกติ ขณะตั้งครรภ์	Preterm AGA N = 451	Term SGA N = 361	Preterm SGA N = 114	Term AGA N = 38	รวม N = 964
1. ความดัน โลหิตสูงขณะ ตั้งครรภ์***	26 (5.76)	53 (14.68)	32 (28.07)	0	111 (11.51)
2. ถุงน้ำครรภ์แตก ก่อนการเจ็บ ครรภ์***	55 (12.19)	21 (5.82)	11 (9.65)	2 (5.26)	89 (9.23)
3. รกເກະຕໍ່*	11 (2.44)	1 (0.28)	1 (0.88)	0	13 (1.35)
4. ทารกແຜດ	48 (10.64)	41 (11.36)	17 (14.91)	4 (10.53)	110 (11.41)
5. โรคหัวใจ	4 (0.89)	2 (0.55)	4 (3.51)	0	10 (1.04)
6. ชิพลิส	12 (2.66)	8 (2.22)	1 (0.88)	0	21 (2.18)
7. ໄວຮສຕັບ ອັກເສບປີ	17 (3.77)	17 (4.71)	5 (4.39)	2 (5.26)	41 (4.25)
8. อื่น ๆ	36 (7.98)	21 (5.82)	10 (8.77)	2 (5.26)	69 (7.16)

หมายเหตุ * ແຕກຕ່າງອ່າງມີນັຍສຳຄັນ P<.05

** ແຕກຕ່າງອ່າງມີນັຍສຳຄັນ P<0.01

*** ແຕກຕ່າງອ່າງມີນັຍສຳຄັນ P<0.001

จากตารางที่ 2 เห็นได้ชัดเจนว่าในกลุ่มของ preterm AGA มากเกิดจากมารดาที่มีความผิดปกติขณะตั้งครรภ์ชนิดถุงน้ำครรภ์แตกก่อนการเจ็บครรภ์ และครรภ์ແຜດ ส่วนกลุ่มของ term SGA และ preterm SGA มากเกิดจากมารดาที่มีความผิดปกติขณะตั้งครรภ์ดังต่อไปนี้

1) ความดันโลหิตสูงขณะตั้งครรภ์ พบทารก SGA มากกว่า

2) ถุงน้ำครรภ์แตกก่อนการเจ็บครรภ์ พบทารก SGA น้อยกว่า แต่พบทารก preterm AGA มากกว่า อ່າງມີນັຍສຳຄັນทางสถิติ

3) รกເກະຕໍ່ พบทารก SGA น้อยกว่า ขณะเดียวกันพบทารก preterm AGA มากกว่าอ່າງມີນັຍສຳຄັນทางสถิติ สำหรับความผิดปกติอื่น ๆ ไม่พบความสัมพันธ์กับประเภทของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อย

สาเหตุการป่วยที่พบบ่อยในทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยที่พบมากที่สุดคือ jaundice ดังแสดงในตารางที่ 3

เมื่อเปรียบเทียบอัตราป่วยของทารกแต่ละกลุ่ม ประเภทโดยแยกตามสาเหตุการป่วย พบว่า กลุ่ม preterm SGA มีอัตราป่วยในแต่ละสาเหตุสูงกว่ากลุ่ม preterm AGA ยกเว้นกรณีสาเหตุการป่วยนิด jaundice, patent ductus arteriosus (P.D.A.) และ necrotizing enterocolitis (N.E.C) ซึ่งพบในกลุ่ม preterm AGA มากกว่า

สำหรับสาเหตุการป่วยที่มีความสัมพันธ์กับ ประเภทของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่

- 1) Birth asphyxia พบว่าในกลุ่ม preterm SGA พบสาเหตุการป่วยนิดนี้มากที่สุด
- 2) R.D.S. พบว่าในกลุ่ม preterm SGA พบสาเหตุการป่วยนิดนี้มากที่สุด
- 3) Jaundice พบว่าในกลุ่ม preterm AGA พบสาเหตุการป่วยนิดนี้มากที่สุด
- 4) M.A.S. พบว่าในกลุ่ม preterm AGA พบสาเหตุการป่วยนิดนี้มากที่สุด
- 5) Polycytemia พบว่า ในกลุ่มทารก preterm SGA พบสาเหตุการป่วยนิดนี้มากที่สุด ส่วน sepsis, P.D.A., N.E.C. และ hypoglycemia ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับประเภทของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อย

ตารางที่ 3 สาเหตุการป่วยที่พบบ่อยในทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยแยกตามประเภทของทารก

สาเหตุการป่วย	Preterm AGA N = 451	Term SGA N = 361	Preterm SGA N = 114	Term AGA N = 38	รวม N = 964
1. Birth asphyxia	31 (6.87)	19 (5.26)	11 (9.65)	1 (2.63)	57 (5.91)
2. R.D.S***	82 (18.18)	51 (1.38)	25 (21.93)	0	112 (11.62)
3. Jaundice**	228 (50.55)	78 (21.61)	53 (46.94)	4 (10.53)	363 (37.66)
4. Sepsis	40 (8.87)	6 (1.66)	15 (13.16)	0	61 (6.33)
5. P.D.A.	24 (5.32)	2 (0.55)	5 (4.39)	1 (2.63)	32 (3.32)
6. N.E.C.	11 (2.44)	0	0	0	11 (1.14)
7. Hypoglycemia	4 (0.89)	4 (1.11)	6 (5.26)	0	14 (1.45)
8. M.A.S.	2 (0.44)	5 (1.38)	3 (2.63)	0	10 (1.04)
9. Polycytemia***	8 (1.77)	12 (3.32)	6 (5.26)	0	26 (2.70)
10. Others	31 (6.87)	1 (0.28)	15 (13.16)	1 (2.63)	48 (4.98)

หมายเหตุ * แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ $P < 0.05$

** แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ $P < 0.01$

*** แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ $P < 0.001$

ตารางที่ 4 สาเหตุการตายของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อย แยกตามประเภททารก

สาเหตุการตาย	Preterm, AGA N = 451	Term, SGA N = 361	Preterm, SGA N = 114	Term, AGA N = 38	รวม N = 964
1. Malformations*	4 (0.89)	2 (0.55)	4 (3.51)	0	10 (1.04)
2. Trauma	3 (0.66)	0	2 (1.76)	0	5 (0.52)
3. Anoxia	11 (2.44)	1 (0.28)	7 (6.14)	0	19 (1.97)
4. Infections	19 (4.21)	1 (0.28)	4 (3.51)	0	24 (2.49)
5. Blood dyscrasias	7 (1.55)	1 (0.28)	5 (4.39)	0	13 (1.35)
6. Pulmonary problems	20 (4.43)	1 (0.28)	8 (7.02)	0	29 (3.01)
7. Others	1 (0.22)	0	1 (0.88)	0	2 (0.21)

* แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $P < 0.05$

จากตารางที่ 4 สาเหตุการตายรวมของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยซึ่งได้จากการตรวจพิสูจน์และ/หรือจากการวินิจฉัยของแพทย์ที่พบป่วยที่สุดคือ pulmonary problems ที่พบรองลงมาคือ infections และ anoxia แม้จะพิจารณาในแต่ละประเภททารก pulmonary problems ก็ยังเป็นสาเหตุการตายที่พบมากที่สุดในกลุ่มประเภททารก preterm AGA และกลุ่มทารก preterm SGA ส่วนกลุ่มทารก term SGA พบ malformations เป็นสาเหตุการตายมากที่สุด สำหรับทารก term AGA ไม่พบการตาย

เมื่อนำข้อมูลจากตารางที่ 4 มาทดสอบความสัมพันธ์ พบว่าสาเหตุการตายที่มีความสัมพันธ์กับประเภทของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียง malformations เท่านั้น

วิจารณ์

อุบัติการของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อย ใน การศึกษาครั้งนี้ พบร้อยละ 9.17 ของทารกเกิดมีชีพไม่แตกต่างกับอุบัติการของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยในประเทศไทย ซึ่งพบเฉลี่ยร้อยละ 9.8⁽⁵⁾

ถึงร้อยละ 13⁽¹⁰⁾ โดยแปรเปลี่ยนไปตามภาคต่างๆ^(6,11) สำหรับอุบัติการของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยที่พบในโรงพยาบาลต่างๆ มีผู้รายงานไว้ดังนี้ โรงพยาบาลรามาธิบดีพบร้อยละ 5.6 โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ร้อยละ 6-9 โรงพยาบาลศิริราชพบร้อยละ 9-10 โรงพยาบาลราษฎร์พบร้อยละ 9-10 สำหรับวิชรพยาบาล เพลญศรีและคณะ ได้รายงานไว้พบร้อยละ 7.7^(5,7) ในระหว่างปี พ.ศ. 2520-2524 และมีผู้รายงานพบร้อยละ 8.5⁽¹²⁾ ในปี พ.ศ. 2532 การวิจัยครั้งนี้พบอุบัติการร้อยละ 9.17 สูงกว่ารายงานครั้งที่ผ่านมาของวิชรพยาบาลเล็กน้อย จากการศึกษาครั้งนี้ได้แยกอุบัติการแยกตามประเภทของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยดังนี้ ทารกคลอดก่อนกำหนด (preterm AGA) พบร้อยละ 4.28 ของการเกิดมีชีพ ทารกโตชาในครรภ์ (term SGA) พบร้อยละ 3.42 ของการเกิดมีชีพ ทารกคลอดก่อนกำหนด และโตชาในครรภ์ (preterm SGA) พบร้อยละ 1.08 ของการเกิดมีชีพ และทารกคลอดครบกำหนด (term AGA) พบร้อยละ 0.36 ของการเกิดมีชีพ

จากการศึกษาของ ธาดา⁽¹²⁾ ในวิชรพยาบาล พ่าว่าทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยมีสัดส่วนของทารก

คลอดก่อนกำหนด (preterm) ต่อการน้ำหนักตัวน้อย (SGA) เท่ากัน 2 ต่อ 1 แต่มีได้ล่างถึงหารกที่มีอายุครรภ์ยังไม่ครบกำหนดและน้ำหนักตัวน้อยกว่าอายุครรภ์ (preterm SGA) จึงไม่สามารถนำผลการศึกษามาเปรียบเทียบกัน

การป่วยของหารก เนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อมูลที่ได้จากบันทึกในเวชระเบียน และ/หรือสมุดทะเบียนสถิติผู้ป่วยจึงจัดเป็นข้อจำกัด เพราะ

1) โรคหรือความผิดปกติที่บันทึกไว้อาจไม่ครบ

2) โรคหรือความผิดปกติในผู้ป่วยแต่ละคนอาจมีความรุนแรงไม่เท่ากัน เช่น หารกที่มีภาวะ jaundice บางคนต้องได้รับการทำ blood exchange บางคนให้ phototherapy ไม่กี่วันก็หาย

3) การบันทึกสาเหตุการป่วยไว้หลายสาเหตุ นั้นไม่ได้ระบุโรคที่สำคัญที่สุด พบว่าหารกบางคนมีสาเหตุการป่วยมากถึง 7 สาเหตุ ดังนั้นหากต้องการข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์มากกว่านี้จำเป็นต้องทำการศึกษาแบบ prospective study โดยกำหนดชนิดแบ่งความรุนแรงของโรคหรือความผิดปกติไว้ล่วงหน้าให้ชัดเจน อย่างไรก็ตามผลการศึกษาครั้งนี้สามารถแสดงภาพรวมของการป่วยของหารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยแต่ละประเภท

อัตราป่วยของหารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยในการวิจัยครั้งนี้ พบร้อยละ 54.15 จากตารางที่ 1 เห็นได้ว่าหารกคลอดก่อนกำหนดและโตชาในครรภ์ (preterm SGA) เป็นหารกที่มีอัตราป่วยสูงที่สุด (ร้อยละ 76.32) และเมื่อพิจารณาอัตราการป่วยจากแต่ละสาเหตุของหารกกลุ่มนี้พบสูงกว่าหารกกลุ่มอื่น แทนทุกสาเหตุ ยกเว้น jaundice, P.D.A. และ N.E.C. เท่านั้น ที่พบในกลุ่มหารกคลอดก่อนกำหนด preterm AGA มากกว่า ดังตารางที่ 3 อาจเป็นได้ว่าโรคที่เกิดในหารก preterm SGA เป็นการรวมของโรคและความผิดปกติทั้ง preterm และ SGA จึงทำให้อัตราป่วยสูงกว่าหารกประเภทอื่นอย่างชัดเจน⁽¹³⁾

การตายของหารก เนื่องจากการตรวจ尸 (autopsy) สามารถทำได้เพียงร้อยละ 56.25 และกรณีที่ตรวจยังระบุสิ่งตรวจพบทางพยาธิวิทยาหลายสาเหตุ ซึ่งอาจเป็นเพราะข้อมูลที่ได้มีความหลากหลาย

หลายจังหวัดระบุสาเหตุการตายไว้หลายสาเหตุ ส่วนกรณีที่ไม่ได้ตรวจสอบได้ใช้ข้อมูลการวินิจฉัยโรคของแพทย์ผู้ทำการรักษาที่บันทึกไว้ในเวชระเบียนและ/หรือสมุดทะเบียนสถิติ ซึ่งมักบันทึกไว้หลายโรค การศึกษาครั้งนี้ได้ใช้ข้อมูลสาเหตุการตายทุกสาเหตุที่ระบุว่ามีความสำคัญต่อการตายของหารกแต่ละราย แม้หารกบางคนมีสาเหตุการตายมากถึง 3 สาเหตุ ดังนั้นหากต้องการเก็บข้อมูลให้สมบูรณ์กว่านี้ ต้องมีการบันทึก โดยแยกเป็นสาเหตุการตายหลักที่ทำให้เสียชีวิต โรคที่นำไปเกิดการตายหลัก และภาวะแทรกซ้อนหรือโรคอื่นที่ช่วยเสริมให้หารกเสียชีวิต แล้วนำสาเหตุดังกล่าวมาแยกกันวิเคราะห์ ซึ่งต้องทำการเก็บข้อมูลแบบ prospective study

การศึกษาของเพญศรี และคณะ (2526)⁽⁷⁾ ในวิชรพยาบาลช่วงปี พ.ศ. 2520-2524 พบร้อยรำตยา率ยะตัน (7 วันแรก) ของหารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยร้อยละ 1.10 ส่วนการศึกษาครั้งนี้พบอัตราตายร้อยละ 4.98 ซึ่งมากกว่าถึง 4.5 เท่า อาจเป็นเพราะการศึกษาครั้งนี้รวมรวมข้อมูลวิจัยดังต่อไปนี้ที่หารกคลอดจนกระทั่งออกจากโรงพยาบาลหรือเสียชีวิต ซึ่งเป็นระยะเวลาที่นานกว่าระยะเวลาของการศึกษาของเพญศรี และคณะ

จากตารางที่ 4 เห็นได้ว่าหารก preterm SGA มีอัตราตายสูงสุดอาจเป็นเพราะหารกในกลุ่มนี้มีอัตราการป่วยมากที่สุด และมีโรคหรือความผิดปกติหลาย อย่างเป็นตัวเสริมซึ่งกันและกันทำให้อัตราตายสูงกว่าหารกกลุ่มอื่น

ในการศึกษาครั้งนี้มีความผิดปกติขณะตั้งครรภ์ของมารดาเพียง 3 ชนิดที่สัมพันธ์กับประเภทของหารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยได้แก่

1) ความดันโลหิตสูงขณะตั้งครรภ์ พบว่ามารดาที่มีโรคที่มีโอกาสคลอดหารกชนิด SGA มากกว่ามารดาที่ไม่มีโรคนี้ โดยไม่พบความสัมพันธ์กับ หารกชนิด preterm ภาวะความดันโลหิตสูงขณะตั้งครรภ์ ร้อยละ 88 เป็น pregnancy induced hypertension โดยเป็น severe preclampsia ถึงร้อยละ 60 mild preeclampsia พบร้อยละ 26 และ eclampsia ร้อยละ 1.8 ภาวะดังกล่าวอาจมีผลให้หารกเติบโตชาในครรภ์ (IUGR)⁽¹⁴⁾

2) ถุงน้ำครรภ์แตกก่อนการเจ็บครรภ์ พบว่า มาตรดาที่มีภาวะนี้มีโอกาสคลอดทารกชนิด preterm มากกว่า และมีโอกาสคลอดทารกชนิด SGA น้อยกว่า ในการศึกษาครั้งนี้ระบุระหว่างถุงน้ำครรภ์แตกก่อนคลอด น้อยกว่า 24 ชั่วโมง เป็นส่วนใหญ่ คือ พบร้อยละ 78 แม้ระยะเวลาที่มีถุงน้ำครรภ์แตกดังกล่าวไม่มีผลต่อการเจริญเติบโตในครรภ์ของทารก แต่มีผลให้เกิดการคลอดก่อนกำหนด ขึ้นอยู่กับการแตกของถุงน้ำครรภ์ เกิดขณะอายุครรภ์เท่าใด

3) รกເກະຕໍ່າ มาตรดาที่มีภาวะนี้มีโอกาสคลอดทารกชนิด preterm มากกว่าและมีโอกาสคลอดทารกชนิด SGA น้อยกว่า อาจเป็นได้ว่าภาวะรกເກະຕໍ່າในการศึกษาครั้งนี้ ทำให้การตั้งครรภ์ต้องลื้นสุด ในขณะอายุครรภ์น้อยๆ อย่างไรก็ตามมีผู้รายงานว่าสามารถพบรอบการเติบโตข้าในครรภ์ของทารกได้ร้อยละ 16 ในภาวะรกເກະຕໍ່าโดยสัมพันธ์กับจำนวนครั้งของการมีเลือดออกก่อนคลอด⁽¹⁵⁾

การป่วยของทารก ในการศึกษาครั้งนี้ พบสาเหตุการป่วยของทารกที่มีความสัมพันธ์กับประเภทของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยได้แก่

1. Birth asphyxia พบในทารก preterm SGA มากกว่าทารกประเภทอื่นโดยแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ อาจเนื่องจากสาเหตุของ birth asphyxia เกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆ ได้แก่ปัจจัยเกี่ยวกับการคลอด ปัจจัยทางด้านมาตรดา (ความผิดปกติของตั้งครรภ์ต่างๆ) และปัจจัยเกี่ยวกับทารก เป็นต้น⁽¹⁶⁾ เป็นไปได้ว่าความผิดปกติของตั้งครรภ์ของมาตรดาอาจเป็นปัจจัยเสริมให้พบร้อตราชการป่วยของทารกชนิดนี้มากกว่าทารก preterm AGA

2) R.D.S. พบในทารก preterm SGA มากกว่าทารกประเภทอื่น แม้ว่า R.D.S. เป็นภาวะที่พบบ่อยได้ในทารก preterm AGA พบร้อยละ 10-20 เป็นอย่างน้อยเช่นกับอายุครรภ์⁽¹⁷⁾ เป็นไปได้ว่าสาเหตุที่พนภาวะนี้ในทารก preterm SGA มากกว่าเนื่องจากทารกกลุ่มนี้อาจมีอายุครรภ์ที่ยังไม่ครบกำหนดและมีภาวะ asphyxia ร่วมด้วยจึงทำให้พบ R.D.S. มากกว่าทารก preterm AGA

3) Jaundice พบในทารกชนิด preterm AGA มากกว่าทารกชนิดอื่นอย่างมีนัยสำคัญ พบมากกว่า

ทารก preterm SGA เพียงเล็กน้อย โดยทั่วไปแล้ว jaundice พบร้อยละที่เป็น physiologic jaundice และ pathologic jaundice^(18,19) การคลอดก่อนกำหนดเป็นสาเหตุให้เกิดjaundiceอยู่แล้ว⁽¹⁹⁾ สำหรับทารกpreterm SGA ซึ่งพนภาวะ jaundice มากเกินเท่ากับทารก preterm AGA อาจเป็นเพราะพนภาวะ polycythemia มากกว่าทารกกลุ่มน้อยอย่างชัดเจน จึงทำให้เป็น jaundice มากขึ้น⁽¹⁸⁾ อย่างไรก็ตามข้อจำกัดของการศึกษาครั้งนี้คือ มิได้มีการแยก jaundice เป็นชนิด physiologic หรือ pathologic และมิได้ระบุความรุนแรงของภาวะ jaundice ไว้

4) M.A.S. พบในทารกชนิด preterm SGA มากกว่าทารกชนิดอื่นอย่างมีนัยสำคัญและพนว่าทารก term SGA พบมากกว่าทารก preterm SGA มากกว่าทารกชนิดอื่นอย่างมีนัยสำคัญ และพนมากกว่าทารก preterm AGA อย่างไรก็ตามภาวะนี้อาจพบได้ในทารกทุกประเภทเนื่องจากสัมพันธ์กับ birth asphyxia ในระยะคลอด⁽²⁰⁾ ในการศึกษาครั้งนี้พนภาวะ birth asphyxia มากที่สุดในกลุ่มทารก preterm SGA จึงอาจเป็นสาเหตุให้พนภาวะ M.A.S. ในทารกกลุ่มนี้มากตามไปด้วย

5) Polycythemia พบในทารก preterm SGA มากกว่าทารกชนิดอื่นอย่างมีนัยสำคัญแม้ว่ามีรายงานว่าไม่พบในเด็กที่เป็นทารก preterm AGA ที่มีอายุครรภ์น้อยกว่า 34 สัปดาห์เลย⁽²¹⁾ แต่พบร้อยละ 18-45⁽²²⁾ ในทารก term สาเหตุที่การศึกษาครั้งนี้พบในทารก preterm SGA เห็นได้ว่ามีทารก preterm SGA เป็นทารกแรกเกิดที่อายุครรภ์เกิน 34 สัปดาห์ และพน birth asphyxia มากกว่ากลุ่มนี้

การตายของทารก พบเฉพาะ malformations เท่านั้นที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในระหว่างประเภทของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อย โดยพนมากที่สุดในทารกชนิด preterm SGA คือร้อยละ 3.17 ส่วนทารกประเภทอื่นพนไม่ถึงร้อยละ 1 อย่างไรก็ตามการศึกษาครั้งนี้พบ malformations เพียง 10 ราย และ malformations บางอย่างที่พนก็มีผลต่อน้ำหนักชั้ดเจนเช่น anencephaly และ microcephaly เป็นต้น

จากที่กล่าวข้างต้นเห็นได้ว่าประเภทของทารก

แรกเกิดน้ำหนักน้อย ความผิดปกติขณะตั้งครรภ์ สาเหตุการป่วยและการตายของทารกเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กัน จึงน่าที่จะมีการศึกษาวิจัยต่อไปเพื่อทราบรายละเอียดของความสัมพันธ์ดังกล่าวข้างต้น

ของทารกมีเพียง malformations เท่านั้น โดยลัมพันธ์ กับทารก preterm SGA

สรุป

จากการศึกษาทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยที่วิชรพยาบาล ตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ. 2533 ถึง 30 มิถุนายน พ.ศ. 2534 รวม 18 เดือน รวบรวมทารกได้ 964 ราย พนอุบัติการของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อย ร้อยละ 9.17 ของทารกเกิดมีชีพ เป็นทารกคลอดก่อนกำหนด (preterm AGA) ร้อยละ 46.78 ทารกโตชาในครรภ์ (term SGA) ร้อยละ 37.45 ทารกคลอดก่อนกำหนดและโตชาในครรภ์ (preterm SGA) ร้อยละ 11.83 และทารกคลอดครบกำหนด (term AGA) ร้อยละ 3.94

อัตราป่วยของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยทั้งหมด ร้อยละ 54.15 อัตราตายของทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อยทั้งหมด ร้อยละ 4.98 ทารกที่มีอัตราป่วยและอัตราตายสูงที่สุด คือ ทารก preterm SGA พนอุบัติป่วยร้อยละ 76.32 และอัตราตาย ร้อยละ 10.53

ความผิดปกติขณะตั้งครรภ์ของมารดาที่พบได้แก่ ความดันโลหิตสูงขณะตั้งครรภ์ ร้อยละ 11.51 ครรภ์แฝดร้อยละ 11.41 ถุงน้ำครรภ์แตกก่อนการเจ็บครรภ์ ร้อยละ 9.23 ไตรสัตบ้อกเสบบี ร้อยละ 4.25 ชิฟลิส ร้อยละ 2.18 รากเกะต่า ร้อยละ 1.35 และโรคหัวใจ ร้อยละ 1.04 พนอุบัติป่วยความดันโลหิตสูงขณะตั้งครรภ์ ถุงน้ำครรภ์แตกก่อนการเจ็บครรภ์ และรากเกะต่าเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับทารก preterm และทารก SGA

สาเหตุการป่วยที่พบบ่อยที่สุดในทารกทุกประเภท คือ jaundice สาเหตุการป่วยที่มีความสัมพันธ์กับประเภทของทารก ได้แก่ birth asphyxia, R.D.S., M.A.S. และ polycythemia ซึ่งสัมพันธ์กับทารก preterm SGA ส่วน jaundice สัมพันธ์กับประเภทของทารก preterm AGA

สาเหตุการตายที่พบบ่อยที่สุด คือ pulmonary problems สาเหตุการตายที่มีความสัมพันธ์กับประเภท

เอกสารอ้างอิง

- สมศักดิ์ สุหัสโนวราภิ, กำแหง จาดุรัตน์. ทารกแรกเกิดน้ำหนักน้อย. ใน: กำแหง จาดุรัตน์, สมพล พงษ์ไทย, สมศักดิ์ ดังตะกูล, สมาน ภิรมสวัสดิ์, สุรชัย อินทรประเสริฐ, อรุณ โรจนสกุล, บรรณาธิการ. สุคิศาสตร์รามาธิบดี. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : เมดิคัล มีเดีย, 2530 : 72-91.
- World Health Organization. Manual of the international statistical classification of diseases, injuries and causes of death, sixth revision, adopted 1984. Geneva : World Health Organization, 1984.
- World Health Organization Expert Committee on Maternal and Child Health. Public health aspects of low birthweight. Third report of the expert committee on maternal and child health. Technical Report Series, No 217. Geneva : World Health Organization, 1961.
- World Health Organization International Classification of Diseases, 1975 revision. volume 1. Geneva : World Health Organization, 1977.
- ประพุทธ ศิริปุณย์. คำจำกัดความ อัตราตาย และสาเหตุการตายของทารกแรกเกิด. ใน : ประพุทธ ศิริปุณย์, อุรพล บุญประกอบ, บรรณาธิการ. ทารกแรกเกิด พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : เวอนแท็กการพิมพ์, 2533 : 7-12.
- เอนก ทิรัญรักษ์ : น้ำหนักทารกแรกเกิดในประเทศไทย. เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่องความก้าวหน้าทางวิชาการด้านวางแผนครอบครัวและการอนามัยแม่และเด็ก. กองอนามัยครอบครัว กรมอนามัยกระทรวงสาธารณสุข. โครงการสุริวงศ์จังหวัดเชียงใหม่ 2528 : 82-103.
- เพญศรี กังคานันท์, สิริน เดาลานันท์. Perinatal Mortality และ Early Neonatal Mortality ของวิชรพยาบาล ระหว่าง พ.ศ. 2520-2524. วิชรเวชสาร 2526 ; 27 : 1-16.
- Shapiro S, McCormick MC, Starfield BH, Krischer JP, Bross D. Relevance of correlates of infant deaths for significant morbidity at 1 year of age. Am J Obstet Gynecol 1980; 136:363-73.
- Lubchenco LO, Koops BL. Assessment of weight and gestational age. In : Avery GB, eds. Neonatology : Pathophysiology and Management of the Newborn 3rd ed. Philadelphia : J.B. Lippincott Company. 1987 : 235-57.
- วินิต พัวประดิษฐ์. ทารกเจริญเติบโตชาในครรภ์ Intrauterine growth retardation (IUGR) ใน : วินิต พัวประดิษฐ์ บรรณาธิการ. การบริบาลครรภ์เสี่ยงสูง High Risk Pregnancy Management. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : ข้าวฟ่าง, 2533 : 89-107.
- Nondasuta A, Chaturachinda K, Wathana-kasetr S. Birthweight distribution : a baseline data and a socio-economic indicator for development for Thailand. Report submitted to South East Asia Regional World Health Organization 1986.

12. สาดา ชินสุกิประภา. ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหารกน้ำหนักตัวน้อย.
วิทยานิพนธ์ เพื่อวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบ
วิชาชีพเวชกรรม สาขากุมารเวชศาสตร์ของแพทยสภา. วิรพยาบาล,
2532 : 28.
13. Evans CM, Rick and the neonate. In: James DK, Stirrat GM, eds.
Pregnancy and Risk : the Basis for Rational Management, Chichester
: John Wiley & Sons 1988 : 137-69.
14. Roberts JM. Pregnancy-induced hypertension. In: Creasy RK,
Resnik R. Maternal Fetal Medicine:Principles and Practice. 2nd ed.
Philadelphia : W.B. Saunders Company.1989 : 777-823.
15. Green JR. Placenta previa and abruptio placenta. In Creasy RK, Resnik
R. Maternal Fetal Medicine : Principles and Practice. 2nd ed.
Philadelphia : W. B. Saunders Company. 1989 :592-612.
16. สุนทร ย้อแห่พันธ์, วรรณรัตน์ ประเสริฐสม. Perinatal asphyxia.
ใน : ประพุทธ ศิริปุณย์, อุรพล บุญประกอบ, บรรณาธิการ. ทาง
แรก แรกเกิด. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : เรือนแก้วการพิมพ์, 2533
: 55-65.
17. พิมลรัตน์ ไทยธรรมยานนท์, Idiopathic Respiratory Distress
Syndrome (IRDS). ใน : ประพุทธ ศิริปุณย์, อุรพล บุญประกอบ,
บรรณาธิการ. ทางแรก แรกเกิด. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร
: เรือนแก้วการพิมพ์, 2533 : 95-101.
18. พิมลรัตน์ ไทยธรรมยานนท์ ภาวะด้วหเลืองในทางแรกเกิด
(neonatal jaundice) ใน : สาหร่าย จิตตินันท์, เสาร์นีย์ จำเดิมเพ็ตติสิก.
ตำราภูมารเวชศาสตร์ เล่ม 3. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร :
ยูนิตี้พับลิเคชั่น, 2532 : 1217-26.
19. Maisels MJ. Neonatal jaundice. In : Avery CB. Neonatology :
Pathophysiology and Management of the Newborn. 3rd ed.
Philadelphia : J.B. Lippincott Company. 1987 : 534-629.
20. สาอิค โหดรากิตย์. กลุ่มอาการจากการสูดสำลัก. ใน : ประพุทธ
ศิริปุณย์, อุรพล บุญประกอบ, บรรณาธิการ. ทางแรก แรกเกิด. พิมพ์
ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : เรือนแก้วการพิมพ์, 2533 : 104-7.
21. พิมลรัตน์ ไทยธรรมยานนท์. ภาวะเลือดข้นในทางแรกเกิด
(polycythemia or high hematocrit syndrome). ใน : สาหร่าย จิตตินันท์,
เสาร์นีย์ จำเดิมเพ็ตติสิก. ตำราภูมารเวชศาสตร์ เล่ม 3. พิมพ์ครั้ง
ที่ 1. กรุงเทพมหานคร : ยูนิตี้พับลิเคชั่น, 2532 : 1238-41.
22. Fernaroff AA, Martin RJ, Miller MJ. Identification and management
of high-risk problems in the neonate, In : Creasy RK, Resnik R.
Maternal Fetal Medicine : Principles and Practice 2nd ed. Philadelphia
: W.B. Saunders Company. 1989 : 1150-93.